

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 6., Vol. 21. 15. června-June 15th, 1987.

RAOUL WALLENBERG

The Lost Hero of the Holocaust

Raoul Wallenberg, the Swedish diplomat, who was responsible for saving tens of thousands of Hungarian Jews from certain death at the hands of the Nazis and their all-too-willing Hungarian collaborators during the second World War, was born in 1912 to a distinguished aristocratic Swedish family, whose members had achieved eminence in their country's banking, foreign service, army and Church. His mother was the great-grandchild of a Jewish dealer in jewels and precious stones who served as financial adviser to the kings of Sweden, and it was from her that he imbibed a feeling for the fate of the Jewish people and a pride in his Jewish ancestry.

He received a comprehensive education, studying law, architecture, banking and international trade in France and the USA and travelled widely. In 1936 he lived in Haifa where he was working at the Holland Bank, and it was there he had his first contact with German refugees who had fled from the Nazis, and learned from them the realities of Hitler's persecution of the Jews.

On his return to Sweden, he joined the army and was a very successful commander of men. At a later stage, he began to seek his true vocation — one that would enable him to follow in the footsteps of his illustrious ancestors and give meaning to his life. He felt a deep sympathy for the Jewish people and identified himself with their fate, and resolved to do all he could to help them in their darkest hour. In July 1944, in response to the request of the World Jewish Congress, the American Joint Distribution Committee and the Jewish Agency following the deportation of nearly half a million Hungarian Jews to the death camps of Auschwitz and Birkenau, he was sent by the American government's War Refugee Board to Budapest as a volunteer diplomat. At that time there were still 250,000 Jews living in the Budapest Ghetto and Wallenberg undertook the impossible task of slowing down the German death-machine. Working from the Swedish Embassy, he got together a rescue staff made up of several hundred Jewish volunteers, declared 32 apartment buildings housing 20,000 Jews to be under the protection of the Swedish flag and took care of all the residents' needs. He issued "protective" Swedish passports to tens of thousands of Jews and thus gave them a degree of immunity from the continual harassment of their oppressors. He organized the most daring and audacious methods for saving the lives of Jews — turning up at the railway station that served as the assembly point for transporting the victims to the death camps, and used his diplomatic privileges to snatch dozens of victims from the trains on the grounds that they were under Swedish protection. When the Germans organized their notorious "Death-marches" in which tens of thousands of women, old men and children were marched hundreds of miles through the snow and hundreds died of exhaustion, starvation or cold, or were shot by their guards, Wallenberg, accompanied by his band of helpers, would appear as a "ministering angel", handing out clothing, food, drink and medicaments and, by his presence, not only gave encouragement to the unfortunate victims, but even curbed the excesses of their sadistic guards. Through his fearless actions, imagination and self-sacrifice, Wallenberg and his helpers were able to save the lives of 25,000 Jews during the period from July 1944 until the middle of January 1945 and, by inspiring and cajoling other organizations to play their part in this humanitarian work, were able to save about 100,000 Jews from certain death.

On the 17th January 1945 the Red Army reached the outskirts of Budapest and Raoul Wallenberg went to a fateful meeting with Marshal Rodion Malinovsky in the town of Debrecen. He was given a military escort and, as he parted from his assistants at the Embassy, he hinted to them that he "wasn't sure whether he was going as a guest or as a prisoner". The Soviet government immediately informed the Swedish government and Wallenberg's family that he had been taken into "protective custody" but later denied this, claiming that they knew nothing of his whereabouts and that "we cannot discover the source of the original announcement". In view of the weight of evidence that Wallenberg was in their

KGB blackmailed Kurt Waldheim

United Nations sources allege that Austrian President Kurt Waldheim was blackmailed by the Russians while he was the UN Secretary General. As a consequence, they say, the KGB was able to turn the international organization into a nest of spies.

High-level UN spokesmen assert that Waldheim submitted to Soviet blackmail in return for their silence about his alleged war crimes and that the Security Council itself was used as a cover for spies.

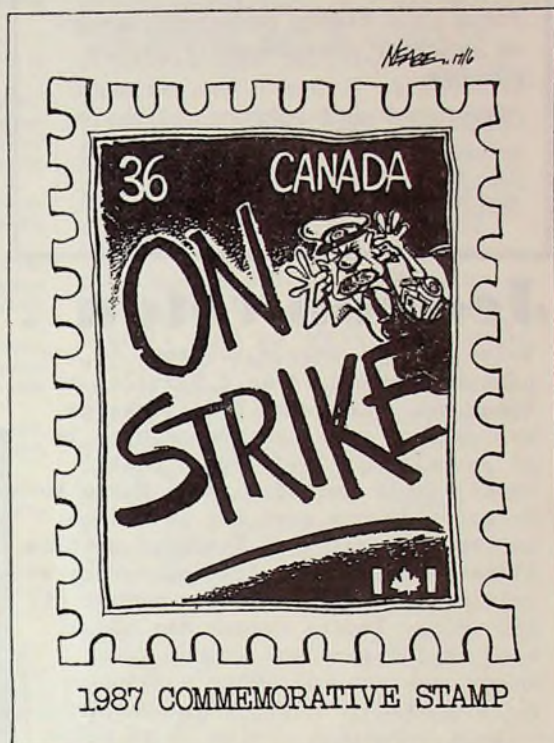
According to U.S. Ambassador Charles Lichenstein, several hundred Russian and Soviet Bloc agents were given operational control of the UN Secretariat and its information services.

The Soviets were then able to turn the United Nations into an international pro-communist propaganda machine which consistently subverted Western efforts in the world forum.

Credit for uncovering the KGB takeover goes to Israeli investigators and historians who attended UN reference libraries searching for evidence of Waldheim's complicity.

The investigators found thousands of pages to be missing and also determined that the UN's entire computerized reference system was under the control of Soviet bloc KGB affiliates.

According to Ambassador Lichenstein, the Russians felt it preferable to blackmail Waldheim into allowing the spy takeover rather than using him overtly as a pro-Soviet Secretary General.

Masaryktown Park
450 Scarborough Golf Club Road

Sunday July 5, 1987

2 p.m.

Czechoslovak Day

National dances and gymnastics.
Come early to see the parade.

MISSISSAUGA

Siluetu nové radnice a několik čar a vlnovek a - účet od umělce zněl na 60.000 dolarů.. To se některým městským radním zdálo přehnané a ptali se, proč se na jednou musí symbol města, užívající bě-

hands, the Soviets were forced to admit this in 1957, but claimed that "he died of a heart attack in Moscow's Lubyanka prison on the 17th July 1947 and his body was cremated".

This version of the facts was refuted in later years by dozens of witnesses, several of whom gave evidence before the Swedish Supreme Court, who claimed that they had seen Wallenberg alive many years after he had been declared dead by the Soviets. Since then, unceasing efforts have been made to discover the truth and to find out if Raoul Wallenberg is still alive. "Free Wallenberg" committees have been formed in Sweden, the USA, England, Germany and

Israel to help in unravelling the mystery and to pay tribute to this outstanding humanitarian.

Raoul Wallenberg has become a legend to people of goodwill all over the world. The government of the USA has made him an honorary citizen — only the third person to be awarded this great honour (after General Lafayette and Sir Winston Churchill) and he has been nominated for the Nobel Peace Prize.

On the occasion of the visit of Raoul's brother and sister to Israel, a tree was planted in his name in the "Avenue of the Righteous Gentiles" at "Yad Ve-Shem" in Jerusalem and a Wallenberg Forest of 10,000 trees was planted in his honour in the Galilee. His memory will be forever treasured by the Jewish people in whose history he has carved himself a very special niche.

hem posledních 10ti let, nahradit touto novotou. Jiní radní namítali, že ve starém znaku není silueta nové radnice, která stála poplatníky 60 milionů dolarů. Bude slavnostně otevřena princem Andrew a jeho manželkou Sarah v sobotu 18. července a očekává se asi 200.000 diváků. Fakt je, že město položené západně od Toronta, má dnes 375.000 obyvatel a je 9. největším kanadským městem. Má největší kanadské letiště a největší nákupní středisko /Square I/.

A DUBČEK TAKÉ PSAL

Michail Gorbačov neměl před návštěvou Československa jistě dlouhou chvíli: nejen dr. Hájek a spol. posílali petice, ale také Dubček prý psal Gorbačovovi. Před jeho návštěvou v Československu mu také poslal supliku, ve které vylíčil "glasnost" a "perestrojku" vlády v Praze za doby, kdy sám byl generálním tajemníkem Komunistické strany. Možná, aby se na něj Gorbačov rozpomenul s nějakou funkcí reformovaného režimu — možná jen aby mu poradil jak to má dělat...

Město má také přimát jinde: má Wallenberg Crescent a Lech Walesa Drive. Paní starostová, Her Worship Hazel McCallion, je hoto-ové dynamo, ač není daleko od 70.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:

Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámoří lodí ... \$ 12:00
Zámoří letecky ... \$ 16:00

St. Catharines, Ont. 13. června 1987: zle-
va - Zdeněk Brydňák a Sláva Jelínek z
Toronto a Jan Babinec z New Yorku, NY.
Toto je pravděpodobně poslední obrázek
známého torontského sportovce Zdenka
Brydňáka, protože za několik dní po
setkání v St. Catharines, po srdečním záchvatu, zem-
řel. Byl znám jako vynikající fotbalista Sparty
Toronto a znamenitý společník. Sláva Jelínek je
vedoucím Bažovy prodejny v č. 580 Bloor St. West
v Torontě. Jan Babinec prodával v Anglii para vý-
cvik a vede dnes naše legionáře v New Yorku.

Pilířem oslav 90. výročí založení Čs. strany národ-
ně sociální v St. Catharines, Ont. byl ve dnech 13.
a 14. června její předseda, prof. dr. Vladimír Kra-
jina z Vancouver, B.C. Ač nedávno oslavil své
82. narozeniny - narodil se ve Slavicích u Třebí-
če - byl plný elánu a životního optimismu. Na na-
šem obrázku je se svou manželkou Marií, rodačkou z Pasova u Třebíče. Je na místě
seznámit naše čtenáře s některými podrobnostmi života tohoto vědce světového
formátu, jak je zachytil náš dopisovatel dr. Josef Čermák, Q.C.: V listopadu 1939
zemřel student medicíny Jan Opletal, který byl několik týdnů úředním týmem postřelen
nacisty. Mezi těmi, kteří kráčeli za rakví, byl Vladimír Krajina. Dok. na str. 7.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

Jednou větou..

Volné byty či pokoje, zařízené či bez
nabytku, lze hlásit na č. 925-2241. --
Výbor pro osvobození R. Wallenberga
byl ustaven v Ottawě; předsedkyní je
pí Jarmila Kotasová. Výbor poslal
vhodný dopis Gorbačovi. -- Pí Marie Mo-
rellová s dcerou ztrávily dovolenou
na Cape Cod, Mass. -- B. Špačková uvítala
článek dr. J. Němce o češtině. -- Přípra-
vuje se Black Ribbon Day v srpnu; tel.
368-4935. -- Franta Mrázek zas závodí
a má úspěchy: nedávno vyhrál závod
na motocyklech kat. 500cc v Shannon-
ville a plánuje účast v N. Hampshire.
-- Frank Juhan, syn vítěze Zlaté příl-
by, prodává ve Vancouveru tříkolová
terenní motocykly Honda. -- B. Š. nám
věnovala serii skautských pohlednic
z r. 1968. -- V. Vostřez přednášel 7. 6.
v Midland, Ont. o Rev. F. Dostálově. --
Vlasta Brankovská pořádá i letos Let-
ní tenisový camp pro děti; tel. 653-49
42. -- J. Macek je aktivní ve Výboru pro
lidská práva za Žel. oponou. -- Jiřina
Kubánková a Miroslav Toman /Victoria/
navštívili Montréal a potěšili se s
přáteli; příští rok bude paní Jiřina
slavit své 80. narozeniny. -- "Genie A-
ward" dostal režisér Emil Radok za
film "Zkrocení demonů", který měl ú-
spěch na EXPO 87. -- V Clearwater, BC,
žije spokojeně prof. dr. Jan Frýdecký,
71, známý bratislavský znalec chorvát-
ské literatury. -- Krajina z Peace Ri-
ver, BC, hlásí, že tamní hora Mt. Stalin byla pře-
menována na Mt. Peck. Stalin Township v sev. Onta-
riu je nyní Hansen Township. -- I. Smutná napsala
vzpomínku na Karla Kramáře. -- Adresa publikace
"K-231": POBox 2323, St. "B", Scarborough, Ont. M1N
2E9. -- V Torontě zemřel býv. mukl Jiří Horel. -- R.
Hanzlík oslavil "70". -- "Západ" přinesl interview
s P. Pecháčkem, ředitelem Hlasu Ameriky z Washing-
tonu, který nedávno po 9 dní hlásil z Prahy. --
Hledá se Dana Klátílová; nechť volá 274-8403.
-- Boučkoví se z Lind-
say přestěhovali do
Cameron, Ont. -- Ing. Jan
Mrázek měl 6. 4. "88". --
Foglovi z Montréálu mě-
li dovolenou v Yosemite
parku, USA.

16. Světové skautské Jamboree se
koná v Cataract Scout Parku, 70
km jižně od Sydney ve státě New
South Wales ve dnech 30. 12. 1987
až 7. 1. 1988. Toto Jamboree bude
dějinnou událostí nejenom pro me-
zinárodní skautské hnutí, ale i pro
Australii.

Jamboree bude nejen prvně v Aus-
trálii, ale i na jižní polokouli. Roku
1988 oslaví australský skauting
80. výročí a australský národ 200.
výročí svého vzniku. Heslo Jam-
boree 1988 „Spolunažování“ dob-
ře zapadá též do 200 leté oslavy
Australie — lidské vztahy, prostře-
dí a zodpovědnost za budoucnost
lidstva. Počítá se s účastí asi 13.000
skautů.

Je na místě
seznámit naše čtenáře s některými podrobnostmi života tohoto vědce světového
formátu, jak je zachytil náš dopisovatel dr. Josef Čermák, Q.C.: V listopadu 1939
zemřel student medicíny Jan Opletal, který byl několik týdnů úředním týmem postřelen
nacisty. Mezi těmi, kteří kráčeli za rakví, byl Vladimír Krajina. Dok. na str. 7.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a
Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pítte nebo volejte pro podrobnější informace.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Bistro
Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

kultura

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ Jak jsme začínali

Naši členové, zejména ti mladší (a také nečlenové) se často ptají na začátky SVU. A tu je třeba zmínit se o tom, že než se přikročilo k založení SVU, měla tato myšlenka nejen souhlas ČSNRA, ale i podporu vedoucích čs. intelektuálů. Stalo se to všechno takto:

Studijní odbor odbočky Československé národní rady americké (ČSNRA) ve Washingtonu, D.C. byl dubnovým sjezdem ČSNRA v r. 1957 pověřen organizováním čs. vědců a umělců v zahraničí a připravil detailní návrh na vytvoření čsl. společnosti pro vědy a umění. Organizátoři si byli sice jisti úspěchem své myšlenky, ale aby si správnost svého mínění potvrdili u autorit a tím zároveň i pro návrh připravili půdu v naší veřejnosti v zahraničí, rozeslali koncem listopadu 1957 čtyřicet vedoucím čs. intelektuálům ve svobodném světě svůj návrh k vyjádření.

Většina odpovědí došla buď ještě v prosinci 1957 nebo v lednu či únoru 1958 a jen několik se opozdilo pro delší nepřítomnost adresátů. Z dotazovaných odpovědělo 38 kladně a z těch 26 dokonce nadšenými komentáři. Záporné odpovědi jeden a jako důvod uvedl: "Nemáte peníze a proto nic nedokážete!" Druhý poukázal na možné obtíže všeho druhu a zrazoval do projektu. (Později se však přihlásil za člena.)

Jestliže je třeba uvést, že k vyjádření jsme vyzvali všechny naše významné intelektuály, kteří byli naši zahraniční veřejnosti známi. Většina z nich byla vysoce ceněna již před r. 1948 v Československu, ale vyzváno bylo též několik mladších, kteří své vědecké či umělecké kariéry v cizině již úspěšně začali.

Zde je, co nám napsali:
Dr. Václav Beneš, Indiana University, 7. ledna 1958: Váš námět představuje první krok k vybudování reprezentativní čs. organizace, která v oboru vědy a umění by se mohla stát významným činitelem našeho veřejného života v zahraničí a zároveň tím nejdůležitějším propagátorem československých demokratických ideálů. . . . Děkuji za Váš příspěvek a velice rád se přihlašuji k těm, kdož Váš plán podporují.

Dr. Vladimír Brdlik, profesor Vysokého učení technického v Praze, v.v., t.č. Phoenix, Ariz., 4. prosince 1957: Vámi zamýšlená Společnost splní potřebnou potřebu — spojení čs. intelektuálů. . . . Nedejte se zdržovat různými nápadmi, dejte se do boje! Půjde o čest praporu a tu musíme všichni pomáhat — bez debat.

Dr. Vratislav Bušek, býv. profesor, děkan a rektor Komenského university v Bratislavě, pak řádný profesor Karlovy university v Praze, v USA Research-Editor, FEC, New York (dopis bez data, prosince 1957): V zásadě souhlasím, doporučuji však opatrnost v postupu a upozorňuji na možné překážky a problémy.

Dr. Milič Čapek, profesor filosofie na Carleton College, Northfield, Minn., 30. prosince 1957: S radostí vítám Váš návrh na založení SVU.

Ing. Ladislav Dolanský, profesor aplikované fyziky, Northeastern University, Boston, MA, 29. prosince 1957: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím.

Rudolf Firkusný, koncertní pianista světové pověsti, New York, 17. prosince 1957: Souhlasím s Vaším návrhem a vítám, pochopitelně, každou iniciativu k podpoře a organizování vědců, spisovatelů a umělců československého původu.

Dr. Václav Hlavatý, býv. řádný profesor Karlovy university, t.č. profesor matematiky, University of Indiana, Bloomington, Ind., 23. listopadu 1957: Upřímně Vám blahopřeji ke skvělému návrhu. Sám jsem se o podobnou věc snažil, ale to ještě nebyla doba zralá. . . . Budu projekt všemi silami podporovat.

Ivan Herben, novinář, býv. redaktor Svobodného slova, v USA redaktor RFE, New York, N.Y., 20. ledna 1958: Jsem rozhodně PRO a souhlasím, skorem bez výhrad s Vaším návrhem. Rád se stanu členem, budu-li přijat, a to členem činným.

Dr. Jozef Jakšý, lékař, býv. docent lékařské fakulty Komenského university, New York, N.Y., 8. května 1958: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím.

Karel Bohuslav Jiráček, dirigent a hudební skladatel, profesor hudby, Roosevelt University, Chicago, 1. prosince 1957: S myšlenkou založení navrhované organizace zásadně souhlasím.

Dr. František Král, býv. děkan zvěrolékařské fakulty Masarykovy university v Brně, profesor veterinární medicíny na University of Pennsylvania, 18. listopadu 1957: Vřele vítám Váš úmysl organizovat vědecké pracovníky a umělce čs. původu a přátele čs. vědy a umění. . . . souhlasím, aby moje jméno bylo uvedeno mezi osobami, které projekt v zásadě podporují.

Rafael Kubelík, dirigent a hudební skladatel, bývalý dirigent České filharmonie, v r. 1957 dirigent bavorského rozhlasu, 22. února 1958: Přihlašuji se mezi Vás. Za úkol vzdělavců a umělců v cizině pokládám: pěstovat a udržet starou, demokratickou kulturu Čechů a Slováků a stále ji připomínat světu. . . . Zdá se mi, že v tomto stadiu studené války mají slovo především čs. vědci a umělci, jejichž úkolem je udržet v podvědomí svobodného světa svobodnou čs. kulturní tradici. . . . z dob Masarykovy republiky.

Dr. Jozef Lettrich, v ČSR právník, redaktor pěti časopisů a politik, v USA místopředseda RSC, Washington, D.C., 9. prosince 1957: Myšlenka na organizování čs. vědátorů a umělců je skvělá. Žiaľobu náročná (uvádí očekávané problémy, ale přihlásil se).

Dr. Ervin L. Lobpreis, chirurg, University of California Medical Center, Los Angeles, Ca., 21. ledna 1958: Váš návrh na vytvoření jednotné společnosti pro vědu a umění se mi zdá stejně potřebný, jako je opožděný. Možná také, že za 10 let po osudných únorových událostech je k takovému kroku nejvyšší čas.

Dr. Otakar Machotka, od r. 1939 řádný profesor Karlovy university, v USA profesor sociologie na New York University v Binghamtonu, Endicott, N.Y., 7. prosince 1957: Plně podporuji cíle pro organizování čs. vědců a umělců.

Dr. Victor Mamatey, profesor historie na Florida State University, Tallahassee, Fla., 18. prosince 1957: S Vaším návrhem vytvořit čs. vědeckou společnost srdečně souhlasím a s jeho uskotočněním Vám přejím mnoho štěstia.

Josef Martinek, novinář, spisovatel a básník, Tucson, Ariz., 27. ledna 1958: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím.

Dr. František Munk, profesor politických věd na Reed College, Portland, Oregon, 29. prosince 1957: Souhlasím plně s Vaším plánem a doufám, že Vaše snaha se setká s plným úspěchem a porozuměním všech zúčastněných.

Dr. Jiří Nehnevajsa, profesor sociologie na Columbia University, Oakland, N.J., 18. prosince 1957: Pročetl jsem si podrobně Váš návrh i dopis týkající se založení společnosti pro vědu a umění. Vaše myšlenka si jistě zaslouží podporu, a rád budu v mezích svých možností spolupracovat.

Jarmila Novotná, operní pěvkyně, New York, N.Y., 8. prosince 1957: Teprve po svém návratu z koncertního turné jsem našla zde Váš laskavý dopis z listopadu. . . . Ráda bych před svým rozhodnutím prostudovala připojený materiál — již na první pohled vidím, že se jedná o projekt velmi vážný a podpory hodný. Bohužel, odjíždím opět. . . . ale jakmile se vrátím, ihned napíši. 1. února 1958: I read your proposal indeed with greatest interest and feel that your plans are highly praiseworthy. . . . Such a project, I feel, should have the support of every Czechoslovakian.

Dr. Jan Maria Novotný, býv. profesor Vysoké školy obchodní a docent finančního práva a finanční vědy na právnické fakultě Karlovy university, v USA profesor ekonomie na Rockford College, Rockford, Ill., 8. ledna 1958: Jak správně píše pan prof. Brdlik, je to myšlenka rozumná a já ji vřele vítám. S radostí se její uskotočněním zúčastním.

Jan Hird Pokorný, architekt a profesor na Columbia University, New York, N.Y., 1. března 1958: Návrh, o kterém mi píšete, mne velmi zajímá a doufám, že se zdaří. Rád se přihlašuji za člena. . . .

Dr. Josef S. Rouček, profesor politických věd a sociologie, University of Bridgeport, Bridgeport, Conn., 27. listopadu 1957: I shall be glad, of course, to join your effort to organize the scholars of the Czechoslovak background. You may use my name!

Jan Rubáš, operní a koncertní pěvec, New York, N.Y., 24. prosince 1957: Považuji Váš krok za významný, záslužný, podpory hodný a zároveň za čin, který přinese praktické výsledky v popularisaci a povznesení dobrého československého jména.

Dr. František Schwarzenberg, profesor politických věd na Loyola University, Chicago, Ill., leden 1958: Vaši myšlenku považuji za správnou, proto ji vítám a budu ji podporovat.

Dr. Hugo M. Skála, býv. šéf ekonomické sekce min. financí v Praze, v USA profesor ekonomie na Atlanta University, Atlanta, Ga., 26. prosince 1957: Myšlenka je výborná, přeji návrhu úspěch.

Ing. Karel J. Staller, býv. technický ředitel Zbrojovky, po válce oblastní ředitel Slovenského kovoprůmyslu, v USA technický konsultant, Rutherford, N.J., 20. prosince 1957: Vítám Vaši iniciativu. S mojí dobrou vůlí Vaše snahy podporovat můžete počítat.

Dr. Jiří Straka, ředitel fonetického ústavu a ústavu pro moderní francouzštinu, l'Université de Strasbourg, Francie, 4. února 1958: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím.

Dr. Jaroslav Stránský, býv. novinář a profesor trestního práva na Masarykově university v Brně, v letech 1945-48 ministr spravedlnosti a pak ministr školství a národní osvěty, od r. 1948 v Anglii jako rozhlasový komentátor BBC, 26. listopadu 1957: Souhlasím se založením plánované společnosti a s tím, aby bylo jeho jméno uvedeno mezi sponsory.

Bedřich Svatoš, profesor češtiny a němčiny ve Francii a Belgii, Marq-en-Baroeul, France, 2. ledna 1957: S myšlenkou na založení organizace vědců a umělců souhlasím.

Dr. Václav Anselm Špaček (Spacey), provinciál Kapucinského řádu v Kanadě, 3. července 1958 (opožděná odpověď pro nepřítomnost v Kanadě): Souhlasím a přihlašuji se, "aby kněžstvo, které tolik vykonalo na poli vědeckém, bylo zastoupeno a abych tím vyjádřil svůj souhlas s Vaší akcí".

Dr. Jiří Škvor (Pavel Javor), redaktor mezinární služby C.B.C. a profesor české literatury na l'Université de Montreal, Montreal, Canada, 18. prosince 1957: Váš podnět na založení ústřední organizace čs. vědců a umělců v exilu mne plně zaujal a hlásím se ke spolupráci.

Dr. Eduard Táborský, docent Karlovy university a stockholmské university, v USA profesor na University of Texas, Austin, Tex., 2. dubna 1957: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím a přihlašuji se.

Dr. Jaroslav Trnka, žurnalista, vydavatel revue "Rencontres", Paříž, 29. března 1958: Váš návrh je velmi moudrý a zasluhuje největší podpory. Budu rád, budu-li moci přiložit ruku k dílu.

Dr. Stanislav Velinský, býv. profesor pedagogiky na Karlově university, v USA profesor na Shorter College, Rome, Ga., 7. února 1958: Nikdo z našich lidí nemůže se stavět proti myšlence, kterou ztělesňuje Váš návrh. Je to myšlenka dobrá a byla by zvláště užitečná pro propagaci naší věci a osudu našich domů.

Dr. Emil Walter, diplomat a universitní profesor, člen Stockholmského ústavu pro slovanskou filologii, od r. 1948 lektor češtiny na universitě v Uppsale a též na Vysoké škole stockholmské, 14. ledna 1958: S radostí vítám Vaši záslužnou iniciativu. Vidím v ní uskotočnění svých vlastních návrhů, které. . . pohřbu zůstaly dosud nepovšimnuty.

Dr. René Welke, profesor srovnávací literatury, Yale University, Hamden, Conn., 25. května 1958: S myšlenkou na založení navrhované organizace souhlasím.

Jan Zach, visiting professor of sculpture, University of Oregon, malíř a sochař, t.č. Victoria, B.C., Canada, 9. ledna 1958: Souhlasím se založením organizace čs. vědců a umělců.

Osmělení touto příznivou reakcí, začali jsme svou práci organizační. Rozeslali jsme 400 dopisů na adresy vědců, umělců a studentů vysokých škol a v květnu 1958, kdy počet přihlášených překročil již 200, vyslali jsme volby do Přípravného výboru SVU. Výsledkem voleb bylo schválení takového výboru pod vedením prof. Dra. Václava Hlavatého a tento výbor se oficiálně ustavil a objevil na veřejnosti dne 28. října 1958 v New Yorku. Svou prozatímní činnost skončil dne 14. dubna 1960, kdy se v New Yorku konalo první Valné shromáždění SVU, které si již zvolilo své permanentní funkcionáře a SVU se stala právnickou osobou i legálně.

Dokázali jsme tím všem pochybovačům, že každou myšlenku je možno provést i bez finančního zajištění a to nadšením a ochotou pro tuto myšlenku pracovat.

"Zprávy SVU", 2/87.

Jaroslav Němec

St. Catharines, Ont. 13. 6. 87: zle-va-M. Janeček a prof. Stanislav Velinský, 87, z Oxfordu, Anglie.

Cena Egona Hostovského udělena

Cenu Egona Hostovského za loňský rok dostala kniha Josefa Hiršala *Plešň mládí*, která vyšla v 68-Publishers. Tato cena se uděluje každoročně za dílo v próze, které nemůže vyjít v Československu. V porotě jsou dr. G. Kovtun, prof. A. J. Liehm, prof. Josef Škvorčák a prof. Glab Žekulin.

JEDNOU VĚTOU Letní dětský tábor na Masaryktownu bude od 5. do 26. 7. Informace na č. 439-4354. -- Letní terasa kraj. restaurace Cooper Pot, 1648 Queen St. W., je otevřena! "Life entertainment" každý weekend. Tel. 532-2602. -- Anette Machová napsala knížku "Fabric of my Life", o Heleně F. Gregorové, zakladatelce textilního oddělení na Ont. College of Art. -- Úvodní článek červnového čísla revue "Canadian" pojednává o p. S. Bačové, manželce Tomáše Bati, která je švýcarského původu. -- Vydavatel t. l. měl možnost říci několik slov na sjezdu Čs. strany národně sociální v St. Catharines, Ont.: ocenil obětavou novinařskou práci Luďka Stránského a Jožky Pejškara, jakož i Aloise Čížka a Fr. Melouna. Uznal vytrvalost Líby Drobílkové, prof. V. Fice a A. Kvapilové. Dík za burcování kanadské veřejnosti patří poslanci O. Horovi v Ottawě. Žádal, aby se nezapomnělo na oběti těch, kteří zůstali doma po únoru 48 a trpěli v žalářích / poslanci Lesák a dr. Ludvík Novotný /; vzdal hold prof. Vlad. Krajínovi. -- Na Masaryktownu a v St. Catharines, Ont. vystoupil věčně mladý komik Jára Kohout; největší úspěch měl s ruskou verzí "Zaječící pacičky". -- Emma Jaroslová šířila slávu našeho lid. umění v květnu ve Frankfurtu/M. V září potěší Klub našich seniorů v Montréálu. -- Can. Coalition for Peace Through Strength má adresu: P.O. Box 5457, St. "A", Toronto, Ont. M5W 1N7. -- Dva významní kan. generálové promluvili na semináři "Soviet Military Challenge" v Torontě. Zajímaví byli i hosté z USA.

Stále je možnost!

Masarykův ústav potřebuje nezávazné přihlášky, jednotlivců, rodin a starších občanů pro bydlení na Masaryktownu. Žádosti posílejte na adresu: M.M.I., 450 Scarborough Golf Club Rd. Scarborough, Ont., M1G 1H1 nebo zavolejte na číslo (416)-439-4354.

HODLÁTE-LI KOUPIŤ NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI. .
obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Tel.: 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station./

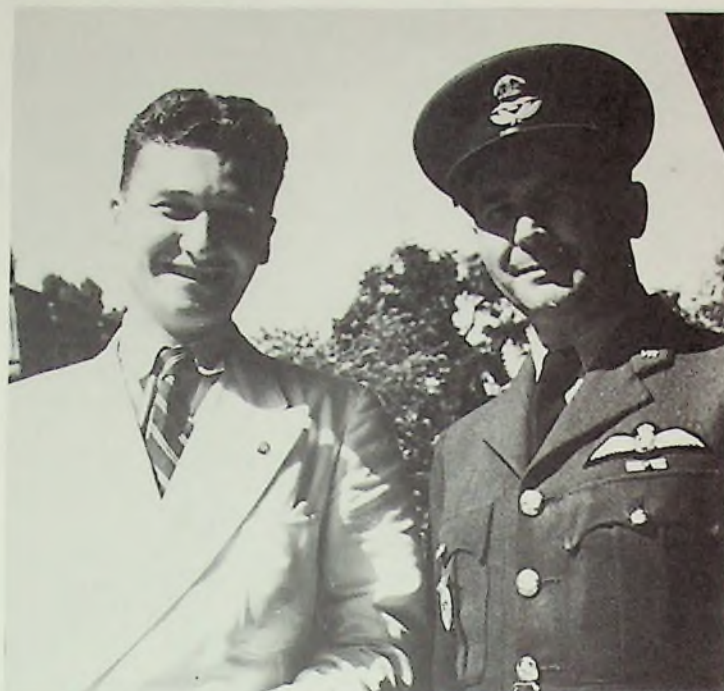
Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE
OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Toronto, Ont.,
M8X 2W4

Tomáš Baťa a plk. let. Jan Ambruš v r. 1941. Tehdy cestovala po Kanadě čs. náborová skupina, které velel plk. Hutník. Ve skupině byl i škpt. Rudolf Nekola a fotograf Brejcha. Z jeho pozůstalosti v Anglii je tato vpravdě historická fotografie; poslal nám ji Ben Chamberlain, synovec statečného por. let. Boltona, který padl v Bitvě o Anglii jako příslušník 310. čs. stíhací peruti. Shodou okolností k té peruti v červenci 1940 patřil také plk. Ambruš, než se stal velitelem 312. čs. stíhací peruti v Liverpool. Snímek je pravděpodobně vzat v Torontě.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

V souvislosti se sjezdem v r. 1990 v Anglii

se jako jeden z prvních ozval Raimund Půda z Henley on Thames, orig. příslušník 310. čs. stíhací peruti v Duxfordu v červenci 1940. Nabízí účastníkům sjezdu 3 pohodlné postele ve svém domě. --Článek B. Velvorského o R. Půdovi jsme z techn. příčin museli odložit. --Máme foto mjr. let. Fr. Čermáka v Nice. Léтал v Rusku již za I. světové války. --Velké zásluhy o přesun čs. letců ze sev. Afriky do Anglie měl Evžen Svoboda z Casablanky. Byl tam pův. fotbalovým trenérem. Po válce se na něho zcela zapomělo. Kdo ho znal? --Výstava o čs. letcích za 2. války v Olomouci měla 31 panelů a obsahovala i pochvalný dopis od gen. Svobody a maršála Stalina. --Podle I. S. byla Milena Jesenská v r. 39 v Praze napojena na útěkovou síť čs. letců /plk. J. Plas, mjr. Hájíček, dr. Vlad. Miklenda, pplk. O. Sviták/ a pomáhala při ilegální kolportaci časopisu "V boj!". Jesenská byla zatčena Gestapem 11. 11. 39 a zemřela v konc. táboře 17. 5. 44. --Joe Hubička navštívil Cornwall a poslal nám pohlednici býv. důstojnické jídelny v Predanacku; je dobře udržovaná jako residence pro pensisty. --Rev. Karel Vít z Pacific Grove, Kal. poznal na fotce čs. let. inspektora F/O Vágnera, který žil v Lima, Peru a po válce se tam vrátil. Byl to dobrý vlastenec. --O. Špilar měl jít v 48. do let. akademie, ale únor všecko pokazil. Má však stále zájem o let. historii a žije v Kanadě. --Ve Skotsku vyzvedli ze dna jezera Doon Spitfire Frant. Hekla. Byl tam od října 1941. Hekl se narodil 24. 1. 1915 v Nemojanech na Moravě a léтал na Avii B-534 v 32. letky v H. Králové. Přes Polsko a Sov. svaz se dostal do Anglie; po výcviku u 52. OTU přiřazen k 312. čs. peruti. Tělo pilota nalezeno nebylo. Vrek letounu od r. 1982 v let. museu v Dumfries. --Ve společném hrobě v obce Creil ve Francii jsou tito čs. letci sestřelení při útoku na továrnu Renault v Paříži 3. 3. 42: Jan Kotrch, Ivan Kormanovič, Boh. Hradil, Pavel Strachon, Josef Svoboda a Ant. Tolar. Jejich Velouš byl sestřelen něm. stíhačem. --Zorka Poyser-Plaňavová navštívila letovisko Nauders v rak. Alpách a hrob svého manžela Mirka. --U čs. peruti byli celkem 3 Janouškové. --Z Liverpoolu se ozval A. T. Davie. --R. Roušar byl poslán do Španělska za obč. války čs. vládou jako nestranný pozorovatel. --Pí Ludmila, vdova Hýblerová, má koníčka:

navrhuje umělecké diplomy. --Kdo má foto F. Marka, který padl v r. 1940? --A. Vrána nám poslal podrobnosti o tragickém životě svého přítele Václava Pavlovce, který zemřel v N. Pace nedávno. Paní W. Klánové poslal krásnou vzpomínku na "Honzička" Klána, s kterým se znal před válkou v Prostějově. --Míra Liškutín bude v městě Gent v Belgii, když tam budou koncem června vzpomínat výročí let. bitvy "Cirkus 157". Padl tam Pavlík od 313. Sq. a velitel 122. Sq. F. Fajtl tam byl sestřelen /a došel pěšky do Gibraltaru/. Liškutín také položí květiny na hrob Oty Smika v Gentu. --Doma vyšla Fajtlova kniha "Boje a návraty", 366 stran, s povinným doslovem plk. THDr. K. Richtra. --Něm. piloti, proti kterým bojovali naši v r. 1940, byli vycvičení v Lipetcku u Moskvě a létali na sovětský benzín. /Dodávka let. benzínu z SSSR do Německa ustala až v červnu 1941./ --V Lánech na Dálku u Pardubic je pomník čs. stíhače Karla Šimona, který padl v Anglii 24. 4. 43. --Filip Janský pokračuje v psaní zajímavých kapitol v listu "H. Revoluce". /Chybí nám kap. II., kdo ji může poslat? --F. F. popsal potíže našich ve Francii po 15. 3. 39 ve Francii; nebylo prádlo, toaletní potřeby a cigarety. Čs. komitét neměl peníze a někteří letci si chodili po večerech hrubou prací přivydělávat. --Mjr. let. Jindřich Beran, sestřelený nad Belgií 12. 5. 40, je pochován v rodinné hrobce v Rožné nad Pernštejnem. --Karel Šeda navštívil Anglii, pozván kamarády od angl. 68. Sq. --B. Velvorský navázal živý kontakt se svým býv. velitelem R. Půdou. Je nadšený myšlenkou sjezdu v r. 1990. --Máme rukopis Mil. Johna "Vývoj něm. vojenského letectva a jeho operační možnosti proti čs. armádě v r. 1938". Má přes 200 stran psaných stran. --Kdo znal Karla Štefánka, nar. v Děčíně. Zemřel údajně v Anglii v r. 1976. /Jeho bratr Miloš má žít v Austrálii. --V Praze žijí Zd. Bachůrek a Josef /"Dědek"/ Flekal. --F. Flieger zemřel v r. 1984 v ČSSR. /V 50. letech byl vězněn s L. Kolínem. --V. Kadlčík od 311. Sq. žije v Niagara Falls, Ont. a zve všechny býv. kamarády. --Byl Vild Oldřich nebo Miroslav? Kdo ví? --Letic Chytrý zemřel 20. 3. 76 doma. Jeho vdova žije v Bystré u Humpolce.

SPITFIRE Mk IX, měřítko 1:7.2. 310. čs. stíhací prut. Na stroji s těmito písmeny létal v roce 1944 F/Lt. František Trejtnar.

Z archívu Karla Otty z Floridy máme tuto fotografii. Má na rubu: EVANSTON, England 28. 10. 43. Díky šesti býv. příslušníkům RAF za války máme všechna jména. Stojící zleva: J. Lebovič /také se psal Lebovicz/, Valentin Novák, Vladimír /"Láďa"/ Vrba, Konrád Doitch, Ota Bauer, Fr. Malý, Martin Dorníák a V. Krymlák. Sedící zleva: Ant. Bednář, Jan Novák, Dezidér Nemeth, velitel npor. Jan Bozděch a pes ANTEK, Karel Otta, Oldřich Linka a Standa /"Máčka"/ Mikula. Posledně jmenovaný byl z Hluku na moravském Slovácku. U velitele Bozděcha jsme na rozpácích: někteří jej identifikovali jako "Heža Cigán Nemeth" a poznamenali, že s Dezidérem Nemethem nebyl příbuzný. Kdo nám to vysvětlí? Alsasan ANTEK dostal za 25 nočních náletů nad Německem čs. válečný kříž a psouskou verzi Victoria Cross /prý z rukou polního maršála Wawella/. Anthony Richardson napsal dojemnou knihu "One Man and His Dog". Pojednává o Janu Bozděchovi a o ANTEKOVÍ. Podle knihy našel Bozděch svého psa ve Francii a ilegálně jej dovezl s sebou do Anglie po francouzské kapitulaci. --Po únoru 48 pomohl ANTEK svému pánovi přes kopečky na západ a oba se stali znovu příslušníky RAF. ANTEK odešel do psího ráje 11. srpna 1953 ve stáří 13ti a půl roku. Je pohřben na hřbitově pro psy v Ilfordu v Anglii. Je zajímavé, že některé doklady tvrdí, že Bozděch byl Václav a že se narodil v Soběšověch u Přestic. Kniha o ANTEKOVÍ byla přeložena do 28 jazyků. Začátkem 60. let se Bozděch usadil v Devonu v Anglii a stal se úspěšným podnikatelem v úpravě a stavbě budov. Tam také zemřel dne 27. února 1980 ve věku 67 let. /Za zapůjčení jeho jasné černo-bílé válečné fotografie budeme vděční./

Kdesi v Anglii za 2. války. Víme jen, že třetí stojí zleva je Vítězslav Pospíšil, nar. v r. 1900 v Bělé Lhotě u Olomouce, zemřel v Praze v r. 1960. Absolvoval učitelský ústav a učil v Hodolanech u Olomouce. Pomocí svého příbuzného Olivy se dostal přes Jugoslávii do Anglie, kde působil jako osvětář u tankové brigády. Podle některých náznaků byl i u Tobruku. /Snímek je z archívu prof. Ivana Svitáka z Kalifornie./ Budeme vděční za jakoukoliv informaci, která se vztahuje k tomuto snímku..

Trochu historie

ŠPIÓNŮVA SEBEVRAŽDA CHLEBEM.

V létě 1943 jsem ve své funkci prokurátora v Dovercourtu dostal k přešetření spis o sebevraždě čet. Metzke-ho. Šlo o předepsanou formalitu, že totiž všechna podezření a úmrtí byla dána k na hlédnutí prokurátorovi. Metzke pocházel odněkud ze Sudet a byl poslán do naší armády ve Francii nacistickou zpravodajskou službou. Pocházel ze smíšeného manželství a mluvil celkem dobře česky. Již ve Francii se objevilo podezření, že je agentem Gestapa, ale důkazů jasných nebylo a jeho chování na něco podobného neukazovalo. Po pádu Francie přijel s námi do Anglie a tam se stal velmi užitečným, protože-kupodivu-mluvil dobře anglicky v době, kdy všichni ostatní, až na pár výjimek, se těžce domlouvali. Jeho rekord z Francie se během evakuace někde ztratil a tak byl Metzke používán na velitelství brigády při styku s Angličany a poslali ho dokonce do nějakého kursu pro poddůstojníky u Angličanů. Po návratu se navíc stal důvěrníkem zpravodajského důstojníka brigády. Jak se zjistilo dodatečně, navázal Metzke po příchodu do Anglie opět své přerušené styky s nacistickou špiónáží. V létě 1943 mu patrně hořela půda pod nohama a proto se rozhodl, že uteče do Irska a tam se o něho již německé ponorky postarají. Zahubilo ho to, že asi byl zvyklý předtím pracovat v teamu, anebo že se stal chtěl ukázat u německých zpravodajců ve světle "geniálního špióna" a něčeho s sebou přivést. Svěřil se tedy se svou činností a úmyslem utéct svému kamarádovi, vojínu K., tuším od 1. praporu. K. byl znám svým velitelům jako neberná mince. Asi 22ti-letý, fyzicky zdatný, ale ulekvák a u roty známý jako notorický lhář. Toho tedy považoval Metzke za výborný objekt svého plánu. K. byl všeličeho schopen, ale zrady ne. Na oko slíbil Metzke, že s ním půjde a pomůže mu v dalším plánování, ale ve skutečnosti šel ke zpravodajskému důstojníkovi a všechno mu řekl. Ten mu poděkoval za zprávu a řekl, že budou Metzkeho sledovat. Zprávy však nevěřil, protože znal vojína K. jako lháře a naopak zavolaal si Metzkeho a řekl mu, aby si napříště vybíral líp své přátele. Metzke mu zhruba, co K. o něm donesl. Metzke se zřejmě velmi lekl, ale nedal

ručíkem, jak dostal jednu z tatrovek. Ján Bačík byl v Anglii instruktorem tankistů/Cromwell/, v únoru 48 vstoupil do KSČ a na ministerstvu vnitra sloužil 26 let, hlavně v oboru vyšetřování. Do penze šel v r. 72 jako npor. SNB. Dr. med. D. Hercz nám z NSR poslal zajímavé podrobnosti, jak se v Tobruku filtrovala slaná voda. Čerpací stanice na Medauru byla obsluhována asi 25 angl. strojníky a vodu dostávali i Němci za to, že celé čerpací zařízení dělostřelbou nezničili. Kdo byl radista V. Hradecký? Podle R. Ströbingera od 15. 4. 45 obstarával z Milána radio kontakt mezi gen. SS Wolffem a A. Dullem ve Švýcarsku. Uvědomil také maršála Alexandra, že něm. gen. Kesselring je ochoten podepsat kapitulaci listinu. P. Raichl vysoce hodnotí osobní a velitelské kvality gen. Vlad. Přikryla, který byl v 50. letech vězněn na Borech. 2. 6. zemřel v Torontě Leo Morel/dříve: Klíč/, rotný štábní roty. Škpt. Franta Kousal mluví plynule čínsky a žije v Austrálii. Plánuje cestu do Kanady. Dragoun Zd. Kordina žije ve Washingtonu, rád by měl a dresu hr. Šlika v Rakousku. Z článku o K. Misíkovi vyplývá, že patřil do "kombinovaného oddílu", který pod velením npor. S. Krause spěchal od Dunkirku do záp. Čech, kde se připojil k am. 3. armádě. Do Prahy oddíl nesměl. Misík byl u Tobruku. Žije v Ml. Boleslavi. Kartotéka plk. Hájka v Praze obsahuje 1.500 listů o našich lidech, kteří přišli o život za něm. okupace. Má také registraci všech pomníčků postavených na počest padlých během květnového povstání pražského v r. 45. Dragoun dr. K. Krása oslavil nedávno v NY své 75. narozeniny; vůbec nestárne. Dr. F. Schwarzenberg, také dragoun, změnil Hrubanta za Navrátila. Znal také Oldu Janečka. Plk. T. Podruh z Třeboně byl popraven v Berlíně 26. 8. 42; majori F. Řídký a Jar. Záruba padli v Praze.

to znát a konstatoval, že K. je známý lhář a že jeho tvrzení je jasná nepravda. Poplach ale nastal, když Metzke druhého dne zmizel. Angličané alarmovali svou protišpiónážní síť a poněvadž se vědělo, že Metzke chce do Irska, hlídali zejména západní pobřeží. Tam byl také krátce po svém útěku dopaden. Když byl přiveden na policii, stěžoval si, že má hlad a požádal o kousek chleba. Když ho dostal, posypal si ho solí, kousl do krajíce a byl mrtev. Cyan-kali! Více o celé záležitosti ve spise nebylo a tak dodnes nevím, co vojín K. našim orgánům sdělil a co se o celé činnosti Metzkeho nakonec vyšetřilo.

JUDr. Jaroslav Němec/Washington/

O vojácích

J.G.nám napsal: "Kluci, co šli přes Střední východ měli písmeno F, co byli v legii, měli J." Např. Měčiř měl č. F673. -- 2. čs. pluk měl ve Francii 8 nábojů, ale 4 různé druhy pušek. Na Marně dostala každá četa krabici granátů, ale bez rozbušek. To bylo v r. 40. -- Jistý čtenář se ptá, jak to bylo možné, že po skončení 2. války se přes jeden a půl milionů našich hlásilo za odbojáře. -- Byl plk. Hutník pozdější gen. Kudláček? -- Starosta městečka Agde ve Francii se kladně postavil k plánu, aby se tam v r. 1989 konal sjezd našich vojáků, kteří tam v r. 1939 byli. Nadhozen byl "28. X.", t. j. 50. výročí přehlídky před gen. Ingram. Inž. J. Frána navrhuje, aby pozvání byli také starostové La Nouvelle, Portel, Sigeon, Lapalme a Pezenas. Výstavka památek po našich bude vhodná. Kdo pomůže? -- Čeští četníci pomáhali vězňům Terezína za 2. války do té míry, že 500 jich bylo Gestapem zatčeno a několik desítek v Malé pevnosti popraveno. Doklady jsou v knize "Zvláštní četnický oddíl v Terezíně a terezínští vězňové". -- O. Rovenský v článku "Buzuluk" vzpomněl, že u 3. pěší roty byli mj.: Janko, Janda, Černý, Mucha, Voráč, Frydrych a Foltýn. Z Oráněk přišli také: Tesařík, Sochor, Němec, Mach, Vyhnálek a Rajmund Prchala. -- F. Š. nám poslal dokumentaci k 70. výročí slavné Bitvy u Zborova. -- Pí. Hodková poslala vzpomínku na býv. motocykl. závodníka Šimka, který byl u Tobruku zraněn, v Anglii byl v doprovodném motocykl. oddílu pres. Beneše, po válce v Praze šoférem britského velvyslanectví, v r. 48 zavřen za to, že pomáhal kamarádům za hranice. Po propuštění dělal v parních mlýnech v Holešovicích a nedlouho na to přišel o život ve srážce s tramvají. -- Na fotce z r. 1924 z Č. Budějovic jsme našli mjr. Mašinu. /Snímek je z archívu gen. Bassaca ze Sarzeau ve Francii. -- Pravou rukou Reicina v Praze v 50. letech byl plk. Horský, alias Hochberg, býv. zástupce fy Tatra v Paříži. /Gen. Ingr ho udělal naráz po-

Skpt. Václav Morávek se narodil 8. srpna 1904 v Kolíně v rodině profesora průmyslové školy. Po maturitě na kolínském gymnáziu (1923) absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích, kde byl jako poručík vyřazen v roce 1925. Až do příchodu nacistů sloužil u 107. dělostřeleckého pluku v Olomouci. Ihned po 15. březnu 1939 se u Moravské Ostravy pokusil o přechod hranic do Polska, ale nepodařilo se mu to. Vrátil se do Kolína a po propuštění z armády byl přidělen jako úředník ke zdejšímu úřadu práce. Zároveň hledal spojení ke vzrušujícímu odbojovému hnutí a zapojil se do zdejší organizace Obrany národa, kde se stal jedním z organizátorů. Později byl jmenován zpravodajským důstojníkem. Někdy v pozdním podzimu roku 1939 navazuje skpt. Morávek kontakty s pplk. Balabánem a pplk. Mašinem. Morávek opouští Kolín a přechází do Prahy, kde se plně zapojuje do zpravodajské práce. Spolu s pplk. Balabánem a pplk. Mašinem vybudovali zpravodajskou ústřednu, kde se sbíhaly zpravodajské údaje vojenského, hospodářského i politického charakteru nejen ze síti Obrany národa, ale i jiných organizací nekomunistického odboje (např. Petiční výbor Věrní zůstaneme). Zprávy byly posílány do zahraničí nejprve kurýry, později bylo navázáno a udržováno radiotelegrafické spojení. Tato rozsáhlá činnost nešla pozornosti gestapa, které na přelomu let 1939 a 1940 získalo v tomto směru první informace. Morávek však stále stupňuje svou ilegální činnost, v polovině roku 1940 navazuje na známého agenta československé rozvědky Paula Thümmela (A-54), na přelomu let 1940 - 1941 zřizuje za pomoci pplk. Mašiny vlastní radiostanici (Sparta II). Na jaře 1941 jsou zatčeni oba Morávkovi spolupracovníci, on však vytrvá a pracuje neúnavně dál. Na podzim 1941 se izoluje od vedení domácího nekomunistického odboje a jeho radiotelegrafické skupiny a snaží se udržovat spojení vlastní. V polovině března 1942 navazuje na paraskupinu SILVER A, využívá její vysílačky LIBUSE a zároveň velitele kpt. Alfréda Bartoše nepřímo napojuje na Paula Thümmela tím, že přes LIBUSI nechá vyslat jeho zprávy. Thümmel byl však v té době již plně pod kontrolou gestapa, vyzradil patrně svou schůzku s Morávkem, k níž mělo dojít 21. března 1942 v blízkosti střešovické vozovny. Místo bylo observováno pražským gestapem, v nastálé přestřelce byl Morávek raněn a když se už nemohl déle bránit, zastřelil se.

TROCHU HISTORIE

JOSEF CIKÁN

Vzpomínky na činnost v československém zahraničním odboji a na působení na obsazeném území Čech a Moravy jako parašutista v letech 1944 – 1945

Josef Cikán se narodil 22. listopadu 1914 v Cervených Pečkách (okr. Kolín) jako třetí dítě zednického mistra Jaroslava Cikána. Rodiče měli celkem čtyři děti. Rodina bydlela v domku čp. 35 na náměstí. V rodné obci žil do osmnácti let. Poté nastoupil do služeb banky Slávie, od 1. listopadu 1935 působil u její filiálky v Bratislavě. Zaměstnan zde byl do 27. února 1940, příštího dne překročil hranice do Maďarska s úmyslem dostat se do Jugoslávie a tam se na československém vyslanectví v Bělehradě přihlásit do československé zahraniční armády. Při prvním pokusu byl však 29. února 1940 v Budapešti zatčen, vězněn v pověstném Tolonczházu a 10. dubna vrácen zpět na Slovensko. Hned příštího dne se pokusil o druhý, tentokrát úspěšný přechod hranice, přes Budapešť se dostal do Jugoslávie a odtud 18. dubna 1940 odejel přes Ankaru do Bejrútu. Lodi Mariette Pacha dosáhl Marseille, 12. května byl prezentován u VI. roty 2. praporu 1. pluku v Montagnacu, 8. června odejel na frontu a prodělal celé francouzské tažení od Marny až do Bordeaux. Po přepravě lodí Rod el Farag do anglického Liverpoolu se dostává do tábora čs. zahraniční armády v Cholmondeley, poté je přidělen k II. rotě 1. praporu v Moreton Paddox. Zde se přihlásil do kursů pro zvláštní úkoly, prošel parašutistickým výcvikem, 2. května 1944 odjíždí v rámci skupiny GLUCINIUM do Neapole a později do Fasana, odkud je v noci z 3. na 4. července vysazen v prostoru Hluboká u Českých Budějovic. 5. srpna 1944 byl mezi Uherským Hradištěm a Kunovicemi spolu se svým druhem Ludvíkem Haninou zatčen gestapem, odvezen nejprve do brněnských Kounicových kolejí a později do věznice v Praze na Pankráci. Přes hrubý nátlak nepřistoupil na spolupráci s nacisty, byl vězněn až do 5. května 1945, kdy byl osvobozen pražskými revolučními bojovníky a zúčastnil se pak bojů na barikádách. Po válce se vrátil ke svému civilnímu povolání. Po odchodu do důchodu žil na odpočinku v Praze-Modřanech. Zemřel v Praze 1. dubna 1985. Josef Cikán byl nositelem Čsl. válečného kříže 1939 a řady dalších vojenských vyznamenání.

V Praze 24. října 1945: čs. parašutista Robert Matula s angl. manželkou a dcerkou. Patřil do skupiny WOLFRAM a žije v Britské Kolumbii, Kanada.

O PARAŠUTISTECH

Kdo znal Fr. Bareše z Klikova

v Jižních Čechách? Nar. 13.11.20, absolvent třeboňského gymnasia 38, zatčen "po návratu ze zahraničí" 20.1.45, popraven 2.5.45 v Terezíně. --18.6. se konala u kostela sv. Karla Boromejského pietní tryzna za čs. parašutisty, kteří tam padli před 45ti lety. Pořadatelé byli: řecko-kat. církev v čele se svým biskupem a Svaz SPB. Přítomno bylo mnoho mladých lidí a vojenští přidělenci Kanady a USA v uniformách. Anglický voj. přidělenec byl v civilním oblečení. Přišel také prof. Vaněk-Jindra /se synem/ - a parašutisté Krzák, Zemek a Modrák. Po skončení tryzny se najednou spustil prudký liják. Krypta kostela byla přístupná veřejnosti a celý den plná. --Kniha o 544 str. "Special Duties Operations in WW2" od K. Merricka lze dostat za £25 na adrese: Vanwell Publ. Ltd., P.O. Box 2131, St. "B", St. Catharines, Ont. L2M 6P5. /Vystavě šek v kan. dolarech. /--R. Vašíček z Kyjova se v "HR" zastal parašutisty Josefa Procházky, o kterém někdo napsal, že "ač chudý, byl těsně před odchodem do zahraničí v r. 39 pěkně oblečen". Pan Vašíček vyjádřil názor, že si pěkné šaty sám ušil, protože byl krejčím a že si každý při odchodu do zahraničí oblékl ty nejlepší šaty, co měl. --Plk. Ron Hockey, který pilotoval Halifax s Gabčíkem a Kubišem koncem prosince 41 a žije na pensi ve Skotsku, poslal pořadatelům tryzny v Praze krátký pozdrav. Ten však nadošel včas. --Když byl Alfred Bartoš na ulici v Pardubicích Gestapem postřelen, byl rychle dopraven do nemocnice, kde ho ošetřovalo 5 lékařů. Tři z nich dosud žijí a tvrdí, že v té chvíli Gestapo nevědělo, koho mají. Na papírech je "neznámý" a pak mysleli, že mají Motyčku. Bartoš, rodák z blízkých Sezemíc, v nemocnici zemřel, aniž promluvil. --Kniha "Bomba pro Heydricha" na prodej nemáme; máme ji vypůjčenou z Anglie. --R. Matula nám poslal pěknou pohlednici z Ostravy, kde se sešel s přáteli. --Bratr Josefa Bublíka, který padl v Praze v r. 42, se jmenuje Bohumil a žije v Gotwaldově/Zlíně. Napsal dopis red. "HR", že jen zázrakem se čtyřmi sourozenci přežil heydrichiádu a že by mělo do kostela v Reslově ulic chodit víc skupin ROH z venkova při návštěvě Prahy. --Máme text interview, který BBC nedávno poskytl dr. V. Krajina, jeden z předních činitelů čs. domácího odboje za 2. války. /Na požádání pošleme vážným zájemcům fotokopii; má 12 stránek. /--Máme v archivu knihu "Lidice-sacrificial village", 160 stran, s mnohými fotografiemi, která vyšla v edici Ballantine v r. 1972. Autor tvrdí, že gest. kosař z Kladna málem navrhl k zničení vesnici Litice u Kladna, místo Lidic. Při první prohlídce u Horákových a u Stříbrných, kterou řídil Felkl, se mimo několika starých fotografií obou synů, nic nenašlo.

Další odbojovou skupinu vídeňských Čechů tvořili členové tělocvičné jednoty Orel. V jejím čele stál někdejší učitel Komenského školy ve Vídni Josef Pojar. Skupina dokonce navázala spojení s Londýnem. Pojar se sám ilegálně dostal později do Berlína, kde prodával zpravodajský a parašutistický výcvik. V roce 1944 byl vyslán znovu do Vídně, kde svoji odbojovou skupinu ještě rozšířil. Skládala se ze dvou částí a šesti menších podskupin, celkem z 30 odbojářů, hlavně z řad vídeňského Sokola a DTJ. Skupiny pracovaly v intencích čs. vlády v Londýně, ale udržovaly styky i se 4. brigádou jugoslávských partyzánů velitele Tomáše. Den před Středním dnem -- 23. prosince 1944 -- gestapo všechny pozatýkalo. Po válce z ní zůstali jen tři lidé. Ostatní nacisté popravili.

Je vaše dítě v bezpečí?

Každoročně tisíce dětí utrpí nešťastnou náhodou doma nebo v okolí domu úraz. Můžete snížit riziko zranění použitím správného zařízení.

Vloni na podzim vydala federální vláda nové směrnice pro používání dětských ohrádek. Mějte jistotu, že při nákupu vyhovují všem parametrům.

Pamatujte, že dětské šaty hoří snadno proto si děti nemají hrát u krbu, kamen nebo topení. Pyžama jsou bezpečnější než noční košile.

Dávejte pozor na děti, které chodí v pojízdné ohrádce zvláště poblíž sporáku a elektrického zařízení a přesvědčte se, že dveře ke schodům jsou zavřené.

Pro další informace, jak ochránit malé děti kontaktujte Consumer Corporate Affairs Canada.

Consumer & Corporate Affairs Canada
Consommation et Corporations Canada
Harvie Andre, Minister

Canada

Vladimír Krajina

Dokončení se str.2.

V témže měsíci se Krajina zapojil do podzemí a soustředil se především na organizaci tajných radiových telegrafických styků s Londýnem. Svědectví o jeho práci v této době vydávají m.j. prof. Václav Černý, sám jeden z nejstatečnějších odpůrců nacismu i komunismu /"Pláň koruny české"/ a ministr P. Drtina /Pavel Svatý/, vedle Jana Masaryka nejpopulárnější mluvčí londýnské vlády, který se po komunistickém puči těžce zranil při pokusu o sebevraždu a ztrávil dlouhá léta v komunistických vězeních /"Československo můj osud"/. Od počátku války do svého zatčení v lednu 1943 Krajina odeslal do Londýna přes 26.000 depeší, m.j. zprávu o nacistických plánech obsadit Skandinávii, Holandsko, Belgie a Francii, o nacistických plánech na Balkáně, zprávy o konvojích do severní Afriky, a snad ze všeho nejdůležitější, zprávu o německých plánech přepadnout Sovětský svaz /Stalin byl informován Churchillem, ale odmítl zprávu uvěřit/...

Hrdinství Vladimíra Krajiny zvětšil /aniž věděl, že jde o Krajinu/ básník Colman Cassius /"Balada z českého ráje"/, který byl náhodně svědkem Krajina útěku z gestapáckého obklíčení. Koncem ledna 1943 byl Turnov náhle obklíčen stovkami gestapáků a SS-manů. V posledním okamžiku před zatčením Krajina spolkl kapsuli cyanalínu. Gestapáci mu okamžitě vypumpovali žaludek a procedura byla několikrát opakována v nemocnici. Po dlouhých výsleších byl Krajina převezen do Terezína, kde si ho Frank držel jako rukojmí. Jeho jméno bylo první na listině osob, které měly být popraveny. Jméno jeho ženy bylo na místě druhém.

Hned po válce začali komunisté kampaň proti Krajinovi, jako by se provinil proti národní cti. Komunisté dobře věděli, že Krajina byl nebezpečný protivník - byl to on, který o dva roky později odhalil, že ony neslavné balíčky s pekelnými stroji, které byly poslány P. Zenklovi, P. Drtinovi a Janu Masarykovi, byly zhotoveny na příkaz funkcionářů komunistické strany. Na Krajinovu žádost bylo jeho chování za války prošetřeno zvláštní komisí vlády a veškerá svědectví potvrdila, že se Krajina choval za nacistické okupace mimořádně statečně. Po komunistickém puči v r. 48 Krajina uprchl na lyžích na západ. Po příjezdu do Anglie mu Winston Churchill osobně poděkoval za velký příspěvek k válečnému úsilí Spojenců za druhé světové války. A to byl samozřejmě další důvod ke komunistické zběsilosti: Sovětská agentura TASS vytáhla proti

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

ces proti devíti mužům z Dolního Kubína, v čele s Babinským, pro korupci. Obžaloba má 650 stran a dosud bylo vyslechnuto 300 svědků. Zahr. ministr Chnoupek dostal od obžalovaných "darem" nábytek v hodnotě 3.350 dol. Do aféry je zapletena celá řada vyšších stranických funkcionářů, včetně P. Colotky. -- "HR" přinesl článek "Zachránil je azyl"; o pobytu německých demokratických uprchlíků před nacismem v letech 1933-39 v okolí Prahy. Byl mezi nimi i Thomas Mann. V jiném článku byla popsána dobrodružná cesta prof. Grni z Moravy do osvobozených Košic. -- "Rudé Právo" ze 7.5.87 v článku "Návrh na zrušení muzea" nazvalo klub K-231 z roku 1968 "spolkem zabijáků, od něhož se distancoval i jeden z předních vůdců pravice, prof. Eduard Goldstücker". -- 18.6. se v Praze koná tryzna za padlé čs. parašutisty ze západu. -- 16.3. zemřel v N. Pace Václav Pavlovec, 89, dlouholetý člen Sokola a účastník nár. odboje za 2. války. V 60. letech byl komunisty vězněn a ztratil veškerý majetek. Vyjímecně, po nátlaku se strany rak. min. zahraničí, povolil čs. režim, aby na pohřeb mohl přijet z Vídně syn Radko s rodinou. Nad hrobem promluvila žena plk. let. B. Lišky. /Radko dostal v r. 1952 12 let za "velezradu". -- 9.6. zemřel v Praze známý autom. závodník I. republiky, Vladimír Formánek, 82. Kremace se účastnil syn Jaromír z Toronta a přivezl popel svého otce do Kanady. -- 2.5. se "HR" zmínil o Boh. Laušmanovi. -- Zámek v Mirošově, majetek dr. L. Feierabenda, je v ubohém stavu. Majitelem je nyní Celní správa Praha. -- Doma zemřely: Libuše Jednorožcová, Marie Lakomá a Jiřina Farková-Kudělová; všechny byly vězněny v 50. letech v Pardubicích. -- V článku "Naše vlajka a její autor" /Čs. Svět 2 /87/ dokazuje autor, že oficiálním autorem čs. vlajky byl Jaroslav Kursá, pracovník archivu min. vnitra 4.7.1919. -- J. Okénka, předseda spolku "Beseda" v záp. Berlíně se 15x bezplatně léčil ve Frant. Lázních. -- Ing. Josef Volák, 80, konstruktér tov. Letov, zemřel 9.5.

dr. Krajinovi stará vyvrácená obvinění. Napadený, ač skoro úplně bez prostředků, TASS žaloval pro urážku na cti. TASS se schoval za diplomatickou imunitu. Krajina se odvolal a dosáhl satisfakce, když jeho případ skončil u nejvyššího britského soudu, ve sněmovně lordů. Ani sněmovna lordů nemohla však odstranit diplomatickou imunitu. Ale nikdo nemohl členům sněmovny lordů zabránit, aby Krajinovi vzdali jedinečný hold. Lord Vansittart řekl mj.: "Profesor Krajina má velkolepý válečný rekord..., ale nežádám vás, abyste se spokojili s mým slovem. Jeden z nejbrutálnějších Němců, Karl Hermann Frank, nazval Krajinu nejstatečnějším mužem v Československu". Lord Chancellor odpověděl: "Plně souhlasím se vznešeným lordem v tom, co řekl o charakteru, minulosti a odvaze dr. Krajiny..." /Great Britain, House of Lords Official Report, vol. 165, No. 127, November 23, 1949, page 348./

ABY SE VAŠE BARBECUE VYDAŘILO

Barbecue, oblíbený i levný způsob roštování venku v přírodě, je bezpečný jenom tehdy, když je celý přístroj dobře udržován a jsou zachovány všechny bezpečnostní předpisy.

Rok co rok, převážně v létě, se vyskytují nesčetná zranění i škody na majetku v důsledku neodborného zacházení s propanovým roštem. Aby se všechny vaše budoucí barbecue skutečně vydařily, přinášíme několik bezpečnostních rad.

1. Existuje jen jeden způsob jak správně připojit propanovou nádrž k roštu, a to tak, jak v návodu uvádí výrobce. Proto dodržujte přesně instrukce. Dbejte, aby přívodní palivová hadice byla co nejdál od horkých kovových částí.
2. Pravidelně kontrolujte jestli propan z nádrže neuniká. Naneste mýdlový roztok na hadici a všechny přípojky a otevřete přívod plynu. Jestliže se na mýdlové vrstvě vytvoří bubliny, propan uniká.
3. Celý přístroj umístěte nejméně 10 stop (3 metry) od budov a všech hořlavých materiálů. Nezavěšujte nic nad rošt.
4. Nezapalujte plyn při zavřeném víku. Jestliže se vám nepodaří zapálit, nebo když plamínek zhasne, uzavřete přívod plynu a počkejte pět minut než začnete znova.
5. Když skončíte, pevně uzavřete všechny kohoutky.

I malý únik plynu může způsobit velkou explozi.

6. V žádném případě nenoste propanoví nádrže do obytných místností.

7. Když máte podezření, že váš barbecue přístroj nefunguje dokonale, nechte ho překontrolovat kvalifikovanému údržbáři.

Snažte se, aby ste na vaše budoucí barbecue nemuseli zavát i požárníky. Příručku "Living Safely with Propane" obdržíte zdarma na: Consumer Information Centre, 555 Yonge St., Toronto, Ont. M7A 2H6 - (416) 963-1111 nebo volejte zdarma 1-800-268-1142. Obyvatelé Ontaria v oblasti směrového kódu 807 mohou volat číslo (416) 963-1111 na náš účet.

Ministry of Consumer and Commercial Relations
Ontario
 Minister, Hon. Monte Kwinter
 Premier, Hon. David Peterson

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇICÍCH

vydává pro naše krajany v Paříži farní "Oběžník".--Seznam knih na skladě Vám pošlou: ROZMLUVY, 18 Church Hill, Purley, Surrey CR2 3QN, England.--Malíčka Věra Kallasová-Vondrová žije ve Valencii. Svého času pobouřila některé lidi, když namalovala Krista v modrákách.--Olga Fierzová, švýcarského původu, stále vydává české "Hovory s pisateli", odkaz Rev. P. Pittra.--Prof. J. Trnka z Paříže napsal článek o F. Kupkovi.--Vlad. Siegl čeká v Rakousku na Kanadu.--Villa Moravia v Zurzachu zve krajany; adresa: J. Jarolímek, Schlüsselstr. 59, 8437, Switzerland. Minerální koupele.--V. Škutina dostal za humor Cenu M. Twaina.--Do knihovny jsme dostali autobiografii Jaroslava Drobného, vítěze Wimbledonu v r. 1954/-"Champion in Exile", 249 stran. Žije se svou paní Ritou v Anglii.--Georg Kludský, známý krotitel, měl 21. 4. "56". Žije v NSR.--Dostali jsme oznámení, že 30. 6. 87 dokonala po vleklém výskytu "DRBNA", kterou ve Frankfurtu/M. vydával F. Šetina. Odešla ve věku 12ti let, 575

Mezi účastníky krajaňského setkání v St. Catharines, Ont. byl i známý australský krajan František Nový s paní. Oba patří mezi čtenáře "Kanadských Listů" od roku 1980.

čísel, 250ti příloh a o celkové váze asi 4.4 tun. Budiž jí kritika lehká!--Z NSR se ozvala rodina Přibylůva.--Plk. Z. Čerňovský z Mnichova napsal pro angl. revue "Armed Forces" informativní článek "Czechoslovak Air Force", ve dvou dílech.--Petr Mařan projel celý Nový Zéland s rybářským prutem a byl nadšen.--Seznam knih Vám nezavazně pošle: Publ. House CRAMERIUS, Im Welschland 18, 8910 Affoltern/Albis, Switzerland. Majitel Jiří Hora.--Blanka Kubešová napsala článek o nespokojenosti exilu "Jak si kdo ustele, tak si lehne".--Dr. Vilém Bernard napsal pro SVU-Londýn přednášku "K nejnovějšímu vývoji v SSSR". Bernard byl před únorem 48 poslancem za Čs. sociální demokracii a zná poměry v SSSR.--Prof. S. Velínský je rodákem z Přelouče.--Ve Strasburku žije prof. Jiří Straka, nar. 22. 10. 10 v Táboře.--Sl. Renata Zachová si 16. 5. ve Vídni vzala inž. K. Krizka, syna zesnulého náměstka rak. ministra vnitra.--2. 6. tomu bylo 10 let, co v Bruselu zemřel vlastenecký kněz J. Poklop.--Od smrti V. Pittra v Hamburku uplynuly 1. 6. dva roky.--35 let uteklo, co ve Francii zemřel prof. Fr. Kovárna.--Red. RFE, alias strýc Konopa, napsal dokumentární knihu "Venkov v temnu". Možná objednat za adrese: "Nár. Politika", Scharfreiterplatz 12, 8000 München 19, West Germany.

NAŠI V USA

Někteří si myslí, že nejkrásnější ženou na světě je Češka Pavla Pořízková; bude v srpnovém čísle magazínu "Playboy".--Václav Pěnkava se usadil v Honolulu na Hawaji.--Čtenář nám věnoval knížku obsahující přednášky TGM na univ. v Chicagu v r. 1902.--Známa Sokolka Zdena Marková zemřela v San Francisku ve věku 59ti let.--T. Hlubuček napsal pro "Hlas národa" vzpomínku na historickou vinárnu v Žamberku.--Na dvorcích univ. NY bude 20. 6. krajaňský tenisový turnaj o Malečkův putovní pohár.--"Zprávy SVU" poctili vydavatele t. l. článkem k jeho "60".--Ve slovenském vysílání RFE se 11. 5. vysílal pořad o R. Wallenbergovi. V pořadu byla zmínka, že v Budapešti byl nedávno odhalen Wallenbergův pomník, ale že sovětská místa k osudu pohřešovaného mlčí.--Alena Bártová, roz. Bílková, navštívila Prahu a Bílkovo museum.--V Alhambra, Kalifornie, se dožil "80" známý krajaňský architekt Rudolf Mikuta.--Dr. Jar. Němec napsal studii o Matyáši Moravovi.--Jiří Špánek nám sdělil, že vystoupení W. Matušky dodalo krajanům v S. F. chuť do další práce.--V. Kříž navštívil cestovatele Ed. Ingriše.

Ve středu 17. června uplynou už tři roky od náhlé smrti příbramského rodáka, dlouholetého „Mukla“ - vězně komunistických „nápravných“ koncentračních táborů, kulturního pracovníka a redaktora čs. sekce „Hlasu Ameriky“ ve Washingtonu, D.C.

Jaromíra (Mirka) ZÁSTĚRY,
obětavce a přítele nás mnohých.

**Rychlá,
krátkodobá
pomoc...**
Usnadněte si to přes léto.
Vaši práci, může zastat
student.

Zde je rada, jak si usnadnit život v horkých letních dnech. Využijte nadšení a energie studentů! Studenti rádi zastanou všechny druhy práce od výpomoci na částečný úvazek, až po práce, které souvisejí s jejich budoucím povoláním. Každé léto studenti mají příležitost rozvinout svůj bohatý talent, znalosti a schopnosti, které zaměstnavatel polěbuje. Tak tedy pro krátkodobou pomoc na letní práce dejte příležitost studentům. Další informace dostanete od vašeho místního Canada Employment Centre for Students, Hire A Student Office, nebo Student/Youth Employment Centre.

Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'État à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canadá